

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2”, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

La 3 octombrie 2016 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, a fost admis recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 decembrie 2014.

La 17 martie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare la decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2017, prin care să fie încasat de la SA „Termoelectrica” în beneficiul SA „Apă-Canal Chișinău” suma de 25000 lei ce constituie taxa de stat achitată de SA „Apă-Canal Chișinău” la depunerea recursului.

În motivarea cererii cu referire la prevederile art. 94 CPC, a invocat că SA „Apă-Canal Chișinău” la depunerea recursului a achitat taxa de stat în mărime de 25000 lei, conform dispoziției de plată nr. 2730 din 29 septembrie 2016.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare din următoarele considerente.

Înaintând cererea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, SA „Apă-Canal Chișinău” cu referire la prevederile art. 94 CPC, a invocat că SA „Apă-Canal Chișinău” la depunerea recursului a achitat taxa de stat în mărime de 25000 lei, conform dispoziției de plată nr. 2730 din 29 septembrie 2016.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, *la cerere*, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Astfel, în interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că instanța de judecată, obligă partea care a pierdut procesul să plătească cheltuielile de judecată, doar *la cererea* părții care a avut câștig de cauză.

În contextul acestor reglementări în speță se constată că SA „Apă-Canal Chișinău” nici odată cu depunerea cererii de recurs și nici ulterior, până la pronunțarea deciziei de către instanța de recurs, nu a formulat o cerere cu privire la încasarea de la SA „Termoelectrica” a sumei de 25000 lei cu titlu de taxă de stat achitată de SA „Apă-Canal Chișinău” la depunerea recursului.

În conformitate cu art. 250 alin. (1) CPC, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă:

a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații;

b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească;

c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Instanța de recurs relevă că cererea SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la adoptarea unei decizii suplimentare cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată nu se încadrează în prevederile art. 250 alin. (1) CPC, or, SA „Apă-Canal Chișinău” prin recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 nu a solicitat, conform art. 94 alin. (1) CPC, și încasarea cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat la depunerea recursului, ca urmare, instanța de recurs nu a omis rezolvarea problemei în acest sens.

Sub acest aspect se reține drept neîntemeiată solicitarea SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, ca consecință, cererea dată urmează a fi respinsă.

Se va menționa că SA „Apă-Canal Chișinău” nu este lipsită de posibilitatea de a înainta o cerere de chemare în judecată separată, în ordine generală, cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată cu prezentarea probelor pertinente.

În conformitate cu art. 250, art. art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” împotriva Societății pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 1” cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu